

Říkal jsem si, co proboha budu psát o festivalu, kde jsem již po sedmé z osmi ročníků a pokaždé tam byla pohoda a perfektní výkony účinkujících, aby to nevypadalo jako pír? Nu a po prvním dnu osmého ročníku **SpiritualFestu** najednou nevím, odkud začít.

Hned několik inovací přinesl osmý ročník festivalu, který se koná v pražských Stodůlkách.

V době, kdy jiné festivaly skomírají a umírají, SpiritualFest se rozšířil o den, na neděli. Navíc přibýlo druhé místo, kde se koná (to spíše z technických důvodů – v neděli jsou v kostele Sv. Prokopa na Slunečním náměstí v Praze 13 bohoslužby) – v nedělní odpoledne probíhal SpiritualFest poprvé ve Spolkovém domě ve Stodůlkách („náhradní Mlejn“). Tak to máme dvě změny, a další přišla s osmým ročníkem také: SpiritualFest se stal mezinárodním! Sice i v minulém ročníku tak trochu testoval zahraniční hosty, ale letos se s nimi roztrhl pytel – spirituálové a gospelové soubory přijely z Francie, Německa, Slovenska a Maďarska. Tady se mi trochu nabízí paralela s Portou – o dění v USA jsme v „naší“ hudební oblasti celkem informováni, ale kdo ví, co se hraje např. v Maďarsku? Jako čtvrtá změna mi přišlo, že, aniž by se festival odklonil od duchovního rozměru této hudby, jaksi „zcivilněl“ – trochu ubylo klasických, velkých kostelních sborů. A ty, co letos účinkovaly, přidaly kromě spirituálů i vícehlasé acapellové úpravy některých popových hitů. V této souvislosti bych zmínil i další specifikum tohoto festivalu – vedle sebe vystupují početné sbory o dvou-třech desítkách lidí, komornější sestavy o 10 lidech, klasické folkové skupiny, dua i sólisté. Většinou a capella, což já jako moderátor vyplňující pauzy dovedu ocenit. Ostatní atributy festivalu zůstaly stejné jako v předchozích ročnících: nadšení organizátorů okolo festivalu a skupiny Geshem i farnosti Sv. Prokopa, včetně přípravy občerstvení (moc výborné chlebíčky, interprety pochválí každý, ale paní kuchařky si to zaslouží také), nadšení interpretů, kteří ve velké většině vystupují pro radost sobě i posluchačům. A ti to ocení, zejména večer byl kostel narván k prasknutí pozorným publikem všech generací. A mnohé ze sborů jsou již tradičními účastníky festivalu.

A teď konkrétněji: První polovina prvního dne byla ve znamení vystoupení českých souborů: **Cantarina, Myšáci i YMCA Jakoubek a DNA**

předvedli standardní a očekávaný výkon,

Columbella

(sbor gymnázia Radotín) se do zpěvu opřela asi největší silou, doprovázena průvodním slovem sbormistryně, češtinářky a profesorky gymnázia

Míši Šreinové. Duo Tereza Bečičková a Tomáš Ludvíček – T'N'T –

převyprávěli velmi expresivní pojetí spirituálů a bylo to možná jejich poslední vystoupení před uměleckou přestávkou. Zajímavý byl i

KoKoS

z Brna – sdružení zpěváků ze tří brněnských hudebních těles. Večerní část prvního dne SpiritualFestu už byla ve znamení zahraničních hostů:

Gospel and Friends

z Německa byli vynikající v kombinaci spirituálů a muziky z jiných hudebních oblastí,

Caecilia Chorus

ze Slovenska předvedli komornější pojetí spirituálového zpěvu,

Lee Andrew Davison

(Američan, žijící v Česku) dostal publikum jen a jen sám svým zpěvem, bez jakékoliv pomoci. Ale úplně strhující byli závěreční

TF Gospel Singers

z Francie – celí v modrém, silní a zvuční a hlavně pohotoví – improvizovaně zazpívali závěrečnou děkovací píseň společně s „domácím“ a pořadatelským

Geshemem.

Kromě uvedených souborů jsme večer slyšeli ještě

Hradecké komorní tucteto

a jako reprezentanta folkových kapel

Mošny

– tady se musím zastavit – Mošny zpívaly acapella a jak jsem byl z jejich nejnovější desky trochu rozpačitý, tady mě naprosto dostaly – dravé, silné expresivní, sebejisté. Nevynechaly hit *Eva má velký pyrit*

a sklidili s trochu pro publikum nečekaným textem úspěch. Prostě pokud vás deska Mošen ne úplně přesvědčila, jděte na jejich koncert.

První večer SpiritualFestu se vydařil, o druhém snad poreferuje někdo jiný. Na závěr dovolte krátkou citaci z postřehů duchovního otce festivalu a sbormistra Geshemu **Marka Šlechty**:

„Musím myslet na TF Gospel Singers z Paříže, kteří uzavírali včerejší večer festivalu. Terry Francois, jehož iniciály jsou součástí názvu tělesa, zpívá mimo jiné i se světoznámým Golden Gate Quartetem. Do svého dirigentského úsilí vkládá celou svou osobnost, emoce a touhu. Zpěváci na něm visí, ale ne jako loutky, neustále je povzbuzuje svou radostí a nadšením. V rytmu bezkonkurenčně přesvědčiví, sebejistí, obdivuhodně důstojní. Jejich krása spočívá ve spontaneitě projevu. Harmonie nejsou komplikované, ale moderní, progresivní. Snad jediné, co TF Gospel Singers nepředvedli, i když věřím, že to také umějí: zpívat potichu. Jedu do centra metrem. Z druhého konce vagónu slyším zpěv. Jdu se podívat blíž: To TF Gospel Singers pokračují ve svém koncertu. Ale už bez dirigenta: ten jen s úsměvem sedí a přizvukuje svým basem. Jeden spirituál za druhým. Z druhého konce vagónu se přidávají Cecilia Chorus ze Slovenska, kteří měli na festivalu také svůj koncert odpoledne. Přidávají se i další cestující. Francouzi zpívají česky. "Slyším Boží mlýny, jak se otáčí." Bylo to nepřekonatelně úchvatné, dojemné a čisté.“ Tolik Marek Šlechta za všechny dojmy z 8. ročníku SpiritualFestu.